

РЕШЕНИЕ

№ 18175

гр. София, 27.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ингилизов

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5173** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано искова молба от М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л., чрез адвокат И. М.. С Определение № 4211/26.05.2022 г. производството по делото е разделено, като настоящото адм. д. № 5173/2022 г. продължава по разглеждането на жалба от М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л., с адрес: [населено място], срещу позволително за сеч № 0397692/31.10.2017 г., издадено от лесовъд – Й. В. П..

С Определение № 751 от 26.01.2023 год. по адм. дело № 5173/2022 год. по описа на Административен съд – София – град е оставена жалбата без разглеждане като недопустима, като е прието, че е налице изискване за задължителен, предварителен административен контрол.

С Определение № 141/08.01.2024 г. по адм. д. № 8490/2023 г. на ВАС е отменено определение № 751 от 26.01.2023 г. по адм. дело № 5173/2022г. и делото е върнато на АССГ за продължаване на съдопроизводствените действия с задължителни за съда указания.

Жалбоподателите, за съдебно заседание, редовно призовани, явява се лично М. Ц., представляват се от адв.М.-Б., която излага аргументи за уважаване на иска, претендира разноски по делото.

Ответникът по делото – лесовъд Й. В. П. към Регионална дирекция по горите – Берковица, не се явява и не се представлява. По делото постъпва писмено становище от процесуален представител, в което се застъпва тезата, че същият не е надлежен ответник, т.к. не е служител на РДГ – Берковица, позволителното за сеч не е

административен акт, поради което жалбата е недопустима за разглеждане, не е установена неистинност на документ (пълномощно), въз основа на което през 2017 г. е издадено позволително за сеч № 0397692/31.10.2017 г., във връзка с последното не е извършена проверка по реда на чл. 193 и чл. 194 ГПК, вр. чл.144 АПК и като цяло липса на правен интерес от водене на делото.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд – София - град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото се установява, а и не се спори, че имот с кад. ид. № 12259.354.2 е собственост на жалбоподателите към релевантния момент. Действително, цитираният имот става изключителна собственост на М. Ц., но на по – късен етап, съгласно Нотариален акт за признаване право на собственост на недвижими имоти по наследство и делба на Нотариус И. Л., вписан под № 339 в НК, № 179, том I, 2089 от 15.06.2020 г., вписан в Агенция по вписванията с вх.рег.№ 2553 от 15.06.2020 г., акт № 800, том 6, дело № 1142.

Производството пред административния орган започва по заявление № ГСП-1062/28.09.2017 г. от Л. Б. Р., като пълномощник на М. Е. Л. (пълномощно на л. 100), с което е поискано утвърждаване на горскостопанска програма за имот 12259.354.2, [населено място], м. „Робина могила“ с площ от 16.500 дка, попадащ в подотдел 258м1, 258 в, и 258“10“ по ГСП от 2014 г. на ТП ДГС Враца. Такава програма е представена ведно с таксационно описание. Въз основа на подаденото заявление и представената програма е издадена Заповед № ГСП-1062/09.09.2017 г., с която се утвърждава горскостопанска програма за поземлен имот в горска територия с кад. № 12259.354.2. Със същата заповед е одобрена и съответната пробирка и ползване на дървесина. Въз основа на тази заповед е издадено и Позволително за сеч № 0397692 от 31.10.2017г., с която се разрешава на М. Б., като представител на М. Е. Л. да извърши сеч в отдел 257, подотдел м1, имот по КВС 354002 с площ 1.100 ха, сеч на маркирани дървета с горска марка № Б2290 и А 2743. Очакваният добив е 87 плътни кубически метра. Указано е сечта да се проведе от 03.11.2017 г. до 31.12.2017 г. Позволителното за сеч е издадено от Й. П., който видно от справка от РДГ – Берковица е вписан в регистъра по чл. 235 от Закона за горите като лице, извършващо частна лесовъдна практика.

По делото е представено копие от Решение № 8025 от 29.12.2022 г. на АССГ по адм.дело № 5171 по описа за 2022 г., влязло в законна сила на 08.08.2023 г, с което е отменена Заповед № ГСП-1062 от 09.09.2017 г. на Директора на Регионална дирекция по горите Берковица.

Прието е по делото и писмо от Нотариус С. Д., вписана под № 399 в НК, с което съдът е уведомен, че лицето М. Е. Л. никога не е идвало нито за заверка на подпис върху пълномощно, нито за каквато и да е друга заверка. Сочи се, че Нотариус С. Д. не е извършвала нотариално удостоверяване на подписа на документ – пълномощно на лицето М. Е. Л., ЕГН [ЕГН].

По делото е приета съдебно-оценителна експертиза, от заключението на която се установява че сечта е извършена на цялата площ на насажденията и в двата имота,

като възрастта на насажденията е различна, като са отсечени по-възрастните дървета и са оставени по-младите стоящи дървета на корен. Поради това основния възрастен дървостой е сведен до малка плътност 0.3 – 0.2, което може да се каже, че към датата на сечта насажденията са обезлесени. Вещото лице сочи, че за имот с идентификатор 12259.254.2 са издадени 2 разрешителни за сеч, като по разрешително за сеч № 0397692 е издаден протокол за освидетелстване на сечище № 0380273, където е посочено, че е издадено разрешително за сеч за 87.00 куб.метра, а е експедирано по превозни билети 54.86 куб. метра. За разрешително за сеч № 0397695 е издаден протокол за освидетелстване на сечище с № 0380266, където по разрешително за сеч е посочено 21 куб. метра, а е експедирано по превозни билети 20.00 куб. метра. За имот с идентификатор № 12259.306.14 са издадени две разрешителни за сеч - № 0395444 и № 0395446 и двете от 18.10.2017 г., като по разрешително за сеч № 0395444 е експедирано по превозни билети 56.5 куб. м. /при описани в разрешителното за сеч 47.00 куб. м./. За разрешително за сеч № 0395446 е експедирано 11.4 куб. метра при описани в разрешителното за сеч 11.00 куб. метра. Според вещото лице състоянието на процесните имоти, където е изведена сеч е превишена повече от два пъти, като от теренна проверка се установява, че над 70 % от площта на насажденията, като сечта е извършена на цялата площ на насажденията в двата имота. Отсечено и извозено по превозни билети е 87.9 плътни кубични метра – около 176 пространствени куб.метра дърва, чиято стойност е 17 600 лева, в която е включена стойността на щетите изчислена по цени по ДВ. Според вещото лице стойността на имотите се намаляват с 2/3 от общата им стойност, поради обезлесяване видно от проведените изследвания на терена спрямо пълнотата на основания дървострой, поради смело изведената грубата сеч с голям процент с голям процент на обезлесяване на основния дървостой /сеч на най-възрастните дървета с най-големи диаметри, включително и дървета на бъдещето, които при тези видове сечи се оставят за семенници/. Според вещото лице действително отсечено по изчисления на липсващата дървесина от имотите възлиза на 39 800 лева, като в цената е включена стойността на щетите изчислена по цени на ДВ. Това заключение на вещото лице се кредитира от съда, доколкото не противоречи на останалите събрани по делото доказателства. От значение за делото обаче се явява единствено частта от заключението на вещото лице касаеща имот с идентификаторен № 12259.354.2 и то по отношение на издаденото разрешително за сеч с № 0397692, доколкото именно законосъобразността на това разрешително за сеч е предмет на настоящото производство.

При горните установявания съдът формира следните изводи.

Преди всичко следва да бъде отбелязано, че спорът по настоящото адм. д. № 5173/2022 г. е само и единствено за законосъобразността /нищожността/ на разрешително за сеч № 0397692/31.10.2017 г. С Определение № 4211/26.05.2022 г. производството по делото е разделено, като настоящото адм. д. № 5173/2022 г. е образувано относно разглеждането на жалбата срещу Разрешително за сеч № 0397692/31.10.2017 г., като иска по ЗОДОВ и оспорването на останалите адм. актове са отделени в различни съдебни производства.

Така, съдът намира за допустима жалбата на М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л. срещу Разрешително за сеч № 0397692/31.10.2017 г. Последното е очертано с определение № 141/08.01.2024 г. по адм. д. № 8490/2023 г. на ВАС, което е задължително за настоящия съд. Съгласно чл. 224 АПК указанията на ВАС по тълкуване и прилагане на закона са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото. От това

следва, че първоинстанционният съд е обвързан от правните изводи на горната инстанция по тълкуването и прилагането закона, в случая допустимостта на жалбата, като първостепенният съд няма право да извършва собствена преценка и друго тълкуване на закона и фактите по делото. (в този см. определение № 1407/07.02.2024 г. по адм. д. № 804/2024 г. на ВАС).

Допълнително следва да се посочи, че жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лица, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок, доколкото от ответника не са представени писмени доказателства за датата на връчване на акта, а и не се твърди, че такова връчване е осъществено.

Разрешителното за сеч представлява административен акт по см. на чл. 21 от АПК, противно на възраженията на ответника. Със същото се засягат права на жалбоподателите и за тях възникват задължения, без да е било искано от тях и цяло настъпването на правния резултат – изсичане на гора на 50-60 години.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Безспорно е установено по делото, че имот 12259.354.2 е частна собственост, възстановен на жалбоподателите по реда на ЗСПЗЗ.

Съгласно чл. 108, ал. 1, т. 4 от ЗГ позвoлителното за сеч се издава от лице с висше лесовъдско образование, регистрирано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика - за горските територии извън посочените в т. 1 и 2, с което собственикът има сключен договор за конкретния имот.

В случая позвoлителното за сеч е издадено от инж. Й. П., който обаче няма сключен договор със собствениците на имот № 12259.354.2 - М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л., както бе изложено по-горе.

По преписката е представено писмено пълномощно (л. 100) от М. Е. Л., с което е упълномощила Л. Б. Р. да я представлява пред лица и структури, изготвящи лесоустройствени планове и програми и план-извлечения за промяна вида на сечта, както и да се снабдява с документи, нужни за изготвянето им; да сключва договори за изпълнение на мероприятия, свързани с ползването на дървесина; да се разпорежда с дървесината; да сключва договори за маркиране, издаване на позвoлителни за сеч и превозни билети. Върху горния ляв ъгъл на пълномощното фигурира печат на нотариус С. Д..

Видно от писмо на нотариус С. Д., с район на действие СРС, вписана под № 399 в Нотариалната камара, лицето М. Е. Л. никога не е посещавала кантората на нотариуса, за да бъде извършена нотариална заверка на подпис на пълномощно или каквато и да е друга заверка. Нотариус С. Д. не е извършвала нотариално удостоверяване на подписа на документ - пълномощно на лицето М. Е. Л..

Допълнително следва да бъде посочено, че на съда е известно, вкл. и от обясненията на страните в о.с.з., че пред Районен съд- [населено място] е висящо нохд № 112/2022 г., което е образувано въз основа на обвинителен акт № 147/2022 г., пр. преписка № 01002/2020 г. по описа на РП - Монтана, ДП № 268/2020 г. по описа на РУ- Берковица за извършено от Л. Б. Р. престъпление по чл. 316, във вр. чл. 308, ал. 2, във вр. ал. 1 от НК, именно във връзка с коментираното пълномощно.

Следователно, налага се извода, че административното производство по заявление № ГСП-1062/28.09.2017 г. е било иницирано от лицето Л. Б. Р., която към дата 28.09.2017 г. не е била снабдена с представителна власт от собствениците на ПИ № 12259.354.14, а именно: лицата М. П. Ц. и М. Е. Л..

Соченото обстоятелство е констатирано и по адм.дело № 5171 по описа за 2022 г. по описа на АССГ, като с Решение № 8025 от 29.12.2022 г., влязло в законна сила на 08.08.2023 г. е отменена Заповед № ГСП-1062 от 09.09.2017 г. на Директора на Регионална дирекция по горите Берковица.

Производството по издаване на индивидуален административен акт започва по инициатива на административен орган, по искане на гражданин или организация, а в предвидените в закона случаи - на прокурора, омбудсмана, по-горестоящия или друг държавен орган – чл. 24, ал. 1 от АПК. Горскостопанските планове и програми се изработват единствено след писмено заявление на собствениците на горските територии – чл. 13, ал. 3 от ЗГ. Горскостопанските планове и програми определят допустимия размер на ползването на горските ресурси и насоките за постигане целите на управлението на горските територии за срок 10 години. М. П. Ц. и М. Е. Л. са адресати на горскостопанската програма за ПИ № 12259.354.2, поради което и сезирането от тях на компетентния орган с искане за издаване на акт е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на административното производство.

В чл. 99 от Наредба № 18/07.10.2015 г. за инвентаризация и планиране на горските територии е предвидено, че при възлагане изработването на горскостопанска програма собственикът или ползвателят на горски територии предоставя на лицето, изработващо горскостопанската програма изброените в т. 1 - т. 6 документи. Наредбата използва термина "собственик", като не създава правила за случаите, в които горските имоти се притежават в съсобственост. В този смисъл лицата, които могат надлежно да започнат процедура за изработване и утвърждаване на горскостопанска програма, следва да са самостоятелни собственици или да имат съответни права за управление и стопанисване на съсобствения имот от останалите собственици. Липсата на специална норма в ЗГ или в подзаконовата нормативна уредба в тази област, не може да дерогира действието на общата норма на чл. 32 ЗС, относно действия по управление и стопанисване на обща съсобствена вещ. Ето защо, легитимно да предприеме административно производство пред директора на РДГ-Берковица за утвърждаване на ГСП, следва да е лице - собственик/собственици, което притежава 50% + 1 дял в съсобствения имот, за да се приемат за легитимни действията му по управление и стопанисване на общата вещ.

По преписката не е представен и договор по см. на чл. 181, ал. 1, т. 4 от ЗГ.

Условията и редът за издаване на разрешителното за сеч са определени от Наредба № 8 от 5.08.2011 г. за сечите в горите, като в чл. 52, ал. 1, т. 1 от същата е предвидено, че сечите се провеждат след издаване на писмено разрешително от лицата по чл. 108, ал. 1 от Закона за горите (ЗГ), въз основа на утвърден горскостопански план или програма или одобрено план-извлечение.

Разпоредбата на чл. 54 от Наредба № 8/5.08.2011 г. детайлизира изискванията за издаване на разрешителното за сеч в частни имоти - горски територии - собственост на физически лица и/или на юридически лица: 1. копия от документ за собственост и валидна скица на имота; 2. удостоверение за наследници - когато гората е възстановена на наследниците на починал собственик или при смърт на собственика на имота; 3. договор, по силата на който собственик е възложил добива в имота - в случаите на чл. 186, ал. 1, т. 2 от Закона за горите, или декларация, че са налице обстоятелствата по чл. 186, ал. 1, т. 1 от Закона за горите; 4. нотариално заверено пълномощно от собственик - когато искането е от несобственик с изключение на случаите по т. 3; 5. нотариално заверено съгласие, издадено по реда на чл. 111, ал. 8 от

Закона за горите – когато горският имот е собственост на повече от едно физическо и юридическо лице. Съгласно чл. 55 от Наредба № 8 - Позволително за сеч се издава само за имоти, чиито граници с други собственици са трайно обозначени на терена.

По делото не е представен договор по см. на чл. 181, ал. 1, т. 4 от ЗГ, както и изискуемите по чл. 54 от Наредбата документи. Не се установява и спазване на изискването по чл. 55 за обозначаване на терена. Представеното пълномощно не отговаря на изискванията на Наредбата. Ползваният израз „нотариално заверено“ съдът тълкува като заверка на съдържание, а не само на подпис и дата, което от своя страна предполага вписване в регистрите на нотариуса (в случая нотариус С. Д. № 399 НК). От удостоверението на л. 239 се установява, че не е била извършвана такава нотариална заверка (както и заверка на подпис). Липсва и нотариално заверено съгласи е на другите съсобственици на ПИ № 12259.354.2, а и не се твърди, че е давано такава.

На следващо място безспорно е установено с влязъл в сила съдебен акт, че незаконосъобразно е издадена Заповед № ГСП-1062 от 09.09.2017 г. от Директора на Регионална дирекция по горите Берковица.

Тази заповед е неразделна част от производството по издаване на позволително за сеч. Незаконосъобразността на същата влече незаконосъобразност и на издаденото позволително за сеч, доколкото за издаване на същото е необходимо да има издадена законосъобразна заповед за утвърждаване на горскостопанска програма за съответния имот.

Следователно, съдът констатира, че позволително за сеч № 0397692/31.10.2017 г. е издадено при пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма, което обосновава незаконосъобразност на постановения административен акт, който следва да бъде отменен.

При този изход на спора в полза на жалбоподателите се следват разности по делото, своевременно претендирани. По делото е приложен списък по чл. 80 от ГПК, съгласно който претендираната сумата е 2430 лв., от която 1800 лв. адвокатски хонорар, 600 лева депозит за експертиза и 30 лв. ДТ. Този размер съдът намира за обосновани и подлежащ на репарирание от ответника, поради което следва да бъде присъден. Неоснователно е възражението за прокурора за прекомерност на адвокатския хонорар, доколкото същият според съда съответства на тежестта на делото и проведените по него съдебни заседания.

Водим от гореизложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л. Позволително за сеч № 0397692/31.10.2017 г., издадено от лесовъд – Й. В. П., като

незаконосъобразно;

ОСЪЖДА Й. В. П. да заплати на М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л. сумата от 2430 (две хиляди четиристотин и тридесет) лева, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните по делото на основание чл. 138 от АПК

СЪДИЯ :